HERÄÄ 卐 SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina kesäkuun 14. pnä | PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA | 2:nen vuosikerta ▪ 1934 No 22-23

"Ei oikeutta maassa saa, ken itse sit' ei hanki".

SKJ

ULKO-ILMAKOKOUS

Porthaninrinteen aukeamalla tiistaina t.k. 19 pnä klo 19.

(2:sen linjan ja Porthaninrinteen kulmassa Sörnäisissä).

TYÖMIES, KANSALAINEN!

Tule kuulemaan tietä, jota kulkien kokonaisuuden puitteissa voit voittaen taistella perheesi, kotisi ja elinetujesi puolesta!

Kapitalistinen järjestelmä on hävitettävä! Marxilaisjohtajien petos on paljastettava!

PUHUVAT: KALSTA, RAIKAS JA SÄDE.

Pääsy vapaa! ***Huom.! voimakas kovaääninen.***

Kätten- ja aivojen työntekijät yhtykää!

Marksilaisuus on suomalaiselle työmiehelle miespolven ajan uskotellut, ettei sillä ole mitään tekemistä kansamme muiden kerrosten kanssa. Mitä parhaimmalla kiihoitustaidolla on työmies koetettu eristää omaan piiriinsä, sillä muut kansalaiset olivat ainoastaan "verenimijöitä", "nylkyreitä", "hallitsevan luokan kätyreitä" ja jotakin muuta samankaltaista. Tietoisesti on tahdottu eristää ruumiillisen työn tekijä muusta Suomen kansan arvokkaasta luovasta työvoimasta. Lopuksi ovatkin työmiehemme uskoneet, että sellainen on luonnollista ja että he ruumiillisen työn tekijöinä yksin olisivat luovan työn tekijöitä. Toisten kansalaisten olemassaolo niinollen ei olisi ollenkaan välttämätöntä tai tarpeellista kansakuntamme menestykselle.

Kuitenkin on tuo kaikki ollut suuri jatkuva valhe! Luokka-ajatuksen on Marx keksinyt tehdäkseen ruumiillisen työn tekijät, jotka muodostavat suurimman osan kansakunnasta, täysin sokeiksi heidän vihassaan ja käyttääkseen tuon massan kaipuut hyväkseen aivan omaetui-

(Jatk. siv. 3.)

Sosialidemokraatti potee totuuden puutetta.

Sortuuko koko sosialidemokratia valheeseen?

Pelastusta eivät tuo suuret rahamäärätkään. Vaikka tulot ovat olleet suuret, niin sittenkin ovat kassat tyhjät ja työväentalot velkaantuneita. Työmiehet vaativat tilitystä 13,5 miljoonasta markasta, joka määrä työmiesten rahoja viimeiksi vietiin Ruotsiin — ketä varten?

Meille on kerrottu, että Sosialidemokraatin toimituksessa oli suunniteltu, että joka sunnuntai pannaan lehteen kirjoitus Suomen Kansan Järjestöä vastaan. Muutaman kerran on sellainen jo ollutkin, mutta viime sunnuntaina ei enää näkynyt. Liekö riittävän törkeät valheet loppuneet kesken.

Toissa sunnuntaina kumminkin tällainen oli. Siinä taas silmää räpäyttämättä lasketeltiin valheita, joihin emme katso olevan syytä kajota, sillä jokainen omilla aivoillaan ajatteleva ne huomaa valheeksi.

Mutta sen sijaan kiinnitämme lukijain huomiota siihen seikkaan, *että Sosialidemokraatti ei ole vielä kertaakaan puuttunut aatteeseemme. Sen aseet eivät tähän pysty. Se koettelee vain kieroilemalla ja valehtelemalla parjata työtämme, kuten viimekin kerralla.*

Suomalainen työmies ja mainitun lehden lukija. Sinulle koetettiin pahentaa järjestöämme ja työtämme sillä, *että me olemme köyhiä, että meidän sen vuoksi täytyy kulkea rahtilaivoissa, hädin tuskin saamme lehtemme ilmestymään, emme ole kyenneet vuokriamme säännöllisesti maksamaan, työttömiä on joukossamme, ja että meidän työmme varojen puutteessa kärsii ja kuten marksilaisjohtajat hartaasti toivovat, lakkaakin.*

(Jatk. siv. 3.)

Terve maatalous

kansamme työn perusta ja sielun pelastus.

Vapaa kilpailu, kaikkien sota kaikkia vastaan, ei ole muodostunut ryöstäväksi ainoastaan kunkin elineturyhmän sisällä, vaan myöskin eri elineturyhmien kesken. Kukin tunnustaa ainoastaan omat tavotteensa oikeiksi, huomioonottamatta, että lopullisesti hänenkin menestyksensä on mahdollista ainoastaan toisten hyvinvoinnin tasaisen kehityksen kautta.

Maanviljelystaloutemme menestyksellä ei ole merkitystä ainoastaan sille itselleen, vaan on se ensiarvoinen koko kansamme menestykselle.

Kansamme pelastuksen tie käy ostokyvyn kohottamisen, ostopulan selvittelyn kautta. Teollisuuden, kaupan, käsityön palveluksessa olevien kansalaisten ostokykyä ei voida tervehdyttää, ellei ole sen tuotteita ja palveluksia kuluttamassa ostokykyinen maatalousväestö ja päinvastoin. Kaikkien ryhmien taistelu hyvinvoinnista on yhteinen, eikä toinen voi menestyä ilman toisen menestystä. Kuitenkin on kullekin ryhmälle turvattava sille erikoi-

(Jatk. siv. 2)

Puusta katsoen

Näyttää »Suomen Sosialidemokraatti- sen Puolueen» asema tällä hetkellä lie- vimmin sanoen nololta. Vai mitä te, rakkaat ystävät ja kylänmiehet, ajatte- lette esim. siitä tilanteesta, joka syntyi, kun tässä taannoin Edistyspuolueen pamppu Cajander julisti Suomen kansalle: »Sosialidemokraattinen puolue on viime aikoina osoittanut olevansa laillisen hallitusvallan luotettavin tuki.» Siinä sen kuulitte. Puolue, joka kolmisenkymmentä vuotta sitten lähti soitoin ja fanfaarein veripunaiset liput liehumassa pyhään »luokkasotaan» vannoen joko voittavansa tai kaatuvansa »köyhälistön ja kurjaliston asian puolesta taistellessaan mätää kapitalistista järjestelmää vastaan», saa nyt — ollessaan maamme suurin poliittinen puolue — samaisen vanhan liberalistis-kapitalistisen systeemin tekijöiltä rakkaan päänsilityksen, että katsokaas, näin kiltti ja hyvin kasvatettu nuorimies tämä on, oikea »Helsingin ideaali» (»mun mammani sanoi niin»).

»Niin muuttuu maailma Eskoseni»! Sosialidemokraattisen puolueen kiljuvasta luokkataisteluleijonasta on tullut vallassa olevan laillisuusjärjestelmän ärhentelevä sylivillakoira. Itse tämä laillisuusjärjestelmä, voisimme sitä, runollisiksi heittäytyäksemme, kutsua vaikka täti Amaaliaksi, luulee kyllä tätä sylivillakoiraansa Moppea jonkinlaiseksi pihakahlekoiraksi, jonka tehtävänä on pitää kaikenlaiset fascisti- ja kansallissosialistiroistot etäällä täti Amaalian erinomaisesti hoidetusta kukkais- ja hedelmätarhasta. Mutta itse asiassa: Moppe on tullut vanhaksi ja raihnaiseksi; on tullut syöneeksi liian paljon täti Amaalian lihapullia, vehnäleipiä ja makeisia, joten sydän on liikarasvoittunut ja hengenahdistus on jokapäiväinen murhe. Moppe on jo aikoja sitten muuttanut koirankopistaan täti Amaalian salin nurkkaan ja lepuuttaa siellä elämän taistelussa väsyneitä lihavia jäseniään täti Amaalian parhaalla, ranskalais-brysseliläisellä laillisuusmatolla.

Eipä silti. Kyllä Mopessa vielä on koiraa täti Amaalian tarpeiksi. Silloin tällöin fascistiroistot uskaltavat kurkistella salin ikkunasta ja silloin Moppe murisee, minkä hengenahdistus sallii. Täti Amaalian mielestä väliin oikeastaan liikaakin. Nimittäin silloin, kun täti Amaalian rakkaat veljenpojat, jalosukuinen kreivi Sabelstjerna af Östsvenskland, viikkolehden »Kaikkea kaikille» päätoimittaja Eljas Salopuro ja pankinjohtaja Juhani Kivipaasi käyvät visiitillä. Tällöin Moppe väliin härähtää, mutta saa täti Amaalialta ensin asianomaisen ojennuksen sivistymättömästä käytöksestä ja senjälkeen kaakunpalan päänsilityksineen, jott'ei Mopen heikko sydän liiallisesta mielipahasta rasittuisi.

Käy talossa väliin neljäskin vieras: Maatilanomistaja Moilanen on tässä takavuosina auttanut veljenpoika Sabelstjernaa eräissä vekseliasioissa, joten ollaan puoliksi pakoitettuja kutsumaan hänetkin silloin tällöin perheillanviettoon, jossa täti Amaalian puheenjohdolla seura keskustelee keinoista, joilla Suomen kansa olisi saatava ymmärtämään, että laiton varastaminen ja murhaaminen on syntiä. Näin Moilasen poissaollessa todettakoon, että Moilasen seuraelämäkelpoisuus, lievimmin sanoen, antaa toivomisen varaa. Samaa mieltä on Moppekin, vaikka toiselta puolen, Moilasen haju tuo Mopen mieleen ihanasti ne nuoruuden päivät, jolloin Moppe virkeänä ja elinvoimaisena juoksi esikaupungin kaatopaikkoja pitkin.

Niin! Elämä olisi kuin silkkiä, elleivät ne vietävän natsikoirat sitä katkeroittaisi.

Puustakatsoja.

VIIKON UUTISIA

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän hakemiston, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

KOTIMAA.

1.6. Maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan juhlapäivillä vihittiin kunniatohtoreiksi professorit Arthur Rindell ja A. K. Cajander.

*

2.6. Rotary-liike kuuluu Helsingin kokouksen sanonnan mukaan pyrkivän *moraalisesti arvokkaan toiminnan* kehittämiseen kaikilla aloilla. Mikähän lienee syynä siihen, ettei tämä kansainvälinen harras halu kohdistu koko kansaan, vaan ainoastaan itsekkäästi pienen pieneen murto-osaan kansasta? Liikkeeseen pääsee näet vain *arvovaltaisin* kullakin paikkakunnalla ja kultakin alalta, henkilö, jolla on *"määräävä asema"* ja joka on *"johtomies"*. Nämä kai lienevät enimmin *"moraalisesti arvokkaan toiminnan"* opetuksen tarpeessa. Helsingin rotaryjuhlilla olivat läsnä meidänkin arvovaltaisimmat. Lieneekö moraalitarve sen vaatinut?

*

3.6. Kenraali Mannerheimin Lastensuojeluliiton vuosikokous ja lastensuojelukokous on pidetty Helsingissä. "Onnellinen lapsimaailma, jalo kansa, voimakas isänmaa on lastenhuoltotyön suurena päämääränä." Auttaisikohan päämäärään pääsyyn, jos onnettomia lapsia onnellistutettaessa samalla estettäisiin onnettomien lapsien syntyminen kohentamalla ja korjaamalla ne olot, joissa näiden synnyttäjät ja kasvattajat elävät.

*

4.6. Helsingissä on vietetty suuria voimistelujuhlia.

*

5.6. "Ilkka" asetetaan syytteeseen kiihoituslain nojalla.

*

Nykyinen järjestelmä pysyy pystyssä vain ulkolaisten lainojen varassa, sekä henkisessä että taloudellisessa suhteessa.

Kansallissosialismi sitä vastoin rakentaa tämän kansan elämän sen omiin voimiin luottaen.

SKJ ja suomalainen työ.

SKJ tahtoo vapauttaa suomalaisen työn kaikista kansainvälisen pääoman kahleista ja asettaa suomalaisen työmiehen oikeuden mukaisesti Suomen kansan täysivaltaisena jäsenenä hänelle kuuluvalle paikalle. SKJ tahtoo hänelle antaa työtä, toimeentulomahdollisuuksia ja omaisuutta. Suomalainen työmies täytyy nostaa onnistumattomasta "köyhälistöstä" vapaaksi, työnsä tuloksista nauttivaksi kansalliseksi työmieheksi. Hän ei saa enää olla eikä tuntea itseään "köyhälistöksi", vaan muiden kansalaisten kanssa tasa-arvoiseksi Suomen kansalaiseksi nauttien käytännössäkin luomishalunsa tuloksista samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin muutkin kansalaisemme. Siinä tarkoituksessa SKJ tähdentää eräitä suomalaisen työn vapautusta koskevia ohjelmallisia vaatimuksia.

EI "KÖYHÄLISTÖÄ", VAAN SAMANARVOISTEN SUOMALAISTEN TYÖRINTAMA.

Marksilaisuus on oppi vähempiarvoisuudesta. Se alentaa ihmisen eläimeksi, ei aateloi. Se on oppi kaikkea totuutta, suurta ja tervettä oikeudellisuutta, luovaa ja kasvullisin sitein yhdistettyä kokonaisuutta vastaan. Vihalla taistelevan juutalaisen Karl Marx Mardochain apostolit Suomessa tietävät, mitä he tekivät, kun alensivat, tosin sosiaalisesti sorretun, mutta sisällisesti vapaan ja itsenäisen suomalaisen työmiehen kansainväliseksi köyhälistöksi.

Tosin niin sanottu porvaristo on katsonut työmiestä jonkinlaiseksi alempiarvoiseksi, mutta nyt me kaikki tiedämme, että koko kansamme hyvinvointi on lamassa, jos suomalaisen työmiehen elämänosuus ei tule täytetyksi, jos hänen kätensä eivät saa tehdä luovaa, tuottavaa työtä. Alempiarvoisuuden tunteeseen on suomalaisessa työmiehessä itsessäänkin osaksi syytä. Hän omaksui alistuen marksilaisen kurjistumisen. Itsenäinen englantilainen työmies ei sitä ole milloinkaan omaksunut. Antoi marksilaisuuden häväistä ihmisyysarvonsa, niin että hän sanoilla "minähän olen vaan työläinen" on tavan takaa suostunut toteamaan alemmuustunteensa. Kun työmiehemme eivät enää itseään korkealle arvioineet eivätkä siitä johtuen vaatineet enää toisiltakaan korkeampaa arvoa, alkoivat he tietoisesti näytellä "köyhälistöä". Sen kautta he ryöstivät itseltään kunnioituksensa.

Emme milloinkaan salli suomalaista työmiestä nimitettävän "köyhälistöksi", sillä se on alentava haukkumasana. Päinvastoin tulemme kansamme keskuudessa kohottamaan sanan "työmies" ja "työnainen" sille kuuluvalle,

SUOMEN KANSAN UUDESTISYNTYMISTÄ KOROSTAVALLE KUNNIAPAIKALLE.

Suomen kansan parhaimmat ominaisuudet, mitkä ovat tunnetut meidän menneessä historiassamme ja nykyisissä urheilusaavutuksissamme uinuvat itsetiedottomina perintöominaisuuksina. Ne on saatava hereilla ja määrätietoisesti ohjaamaan kansamme tulevia kohtaloita. Suomalainen työmies voidaan siinä mielessä liittää kansamme jäsenyyteen, vasta kun hänet ja hänen työnsä sosiaalisesti vapautetaan, kun hänet tunnustetaan kansakunnan työrintamassa saman arvoiseksi muiden kanssaveljiensä rinnalla. Silloin ei enää tule hänen taisteluhuutonsa olemaan "kansainvälinen köyhälistö", vaan lukeutuu hän kansalliseen suomalaiseen työrintamaan". Tämä nimitys käsittää henkisen ja ruumiillisen luovan työn tekijöiden eroittamattoman yhteenkuuluvaisuuden, yhteisen suuren ja voimakkaan, kaikilla oikeuksilla ja velvollisuuksilla varustetun, elinetujaan vaalivien sopusointuisen taistelujärjestön, työn kunniaan kohottamisjärjestön, kansallisen työn rintaman.

Sentähden vaatii SKJ "köyhälistö-käsitteen" pois juurruttamista kansalaistemme tajunnasta ja työtä turvaavan "kansallisen työrintaman" saattamista oikeuksiinsa.

SKJ TAISTELEE KANSALLISEN SOSIALISMIN PUOLESTA.

Kansamme valtavin osa ei tiedä, mitä sanalla "sosialismi" käsitetään. Sen tuntevat vain harvat siitä ruumiillisen työn tekijöiden joukosta, jotka vuosikausia ovat tunnustautuneet sosialismin lipunkantajiksi. Eikä se ole ihmekään, sillä Karl Marxin työtä ja kansaa pettävässä mielessä "sosialismi'

(Jatk. siv. 3.)

IKL:n pahin kompastuskivi.

Pahimpana ja ylitsepääsemättömänä kompastuskivenä on ja pysyy Isänmaalliselle Kansanliikkeelle — porvarillisuus.

Huolimatta siitä, että se viimeaikoina epätoivoisilla ponnistuksilla on yrittänyt veljeillä työväestön, jopa oikeitten »kommunistienkin» kanssa, pysyy se kuitenkin tiukasti porvarillisella ajattelu- ja toimintapohjalla. Näin ollen ei sen työväestöveljeilylläkään ole mitään sen tehokkaampaa vaikutusta kuin, että juhlatilaisuuksissa ehkä läsnäolevat työmiehet tulevat hetkeksi hämäännytettyä. Luonnollista kyllä myös on, että se osa työväestöämme, joka jo ennestään on ollut »valkoinen» tai myös muuten isänmaallinen tai kansallinen tai myös melkein niitä, kokolailla helpolla tarttuu IKL:n koukkuun ja alkaa hurrata mukana. Tuota hurraamista sitten kestää aikansa, kunnes ääni tulee ajanmittaan käheäksi, etenkin, kun sitä ei pystytä tehokkaasti voitelemaan.

Mutta sitä kansamme suurta osaa, joka juutalaiskylvön kautta on joutunut kansainvälisille ja anttikansallisille poluille IKL ei nykyisellään koskaan pysty liittämään kansakuntaamme. Ja siitähän juuri on kysymys. Se on IKL:lle sula mahdottomuus, sillä sitä varten tarvitaan muutakin kuin vain muilta lainattuja iskulauseita ja fraaseja.

Sitäpaitsi iikooälläläiset käsittävät lainaamiensa iskulauseittenkin merkityksen omalla s.o. porvarillisella tavallaan. Kun IKL esim. puhuu kokonaisuuden edusta ja tahtoo työväestön alistumaan sen vaatimusten mukaisuuteen, niin tarkoittaa se sillä sitä, että työväestö ehdoitta alistuisi työnantajien armoille. Jyrkkä työväestön etujen ajaminen on IKL:n mielestä marxilaisuutta tai pahimmassa tapauksessa, silloin kuin sillä tarkoitetaan oikein totta, kansallissosialistista utopiaa.

Sitävastoin IKL pitää itsestään selvänä asiana, että kaikki työnantajat ovat kansallisia tai isänmaallisia, myös silloinkin, vaikka ne pitäisivät työväestönsä nälkäpalkalla ja pistäisivät itse miljoonien voittoja pankkeihinsa.

Talvella näimme eduskunnassa, miten iikooälläläiset ylistivät muutaman prosentin palkan nousuja, kun sen sijaan heidän olisi, jos he todella ajaisivat työväestön etua, pitänyt panna taivaat ja maat liikkeelle, jotta työväestön palkat olisivat voimakkaasti nousseet.

Tähän tietysti iikooälläläiset ilman muuta sanovat, että sehän on aivan mahdotonta eivätkä he voi siksi sellaista edes ehdottaakaan.

Mutta miksi he sitten tahtovat työväestölle ja talonpoikaistolle uskotella ajavansa heidän asiaansa, kun he eivät itsekään pidä mahdollisena työväestön ja talonpoikaiston aseman todellista parantamista?

IKL:n eduskunta-alotteet ovat itsehyväistä porvarillista humpuukia. IKL:n johto ymmärtää ja uskookin paljon paremmin työnantajien keinoihin lisätä voittojaan, kuin työväestön yhteiskunnallisen aseman parantamismahdollisuuksiin, sillä työnantajien voitto kilahtaa senkin »taistelukassassa».

Suoranaista porvarillista naiviutta osoittaa sekin IKL:n luulo, että se »valistustyöllään» saisi maamme kansainväliset porvarillis-kansallisiksi s.o. sellaisiksi, jotka ovat valmiit uhraamaan osan menoistaan isänmaalle, toisin sanoen tehdä ne jonkinlaisiksi puolikansallisiksi. Sillä suoraan sanoen, toistaiseksi ainakin, suurin osa meidän niin sanottua kansallista porvaristoammekin, on itse asiassa vain puolikansallista. Kaikessa se ajattelee ensin vain itseään ja vasta kaukana itsensä jälestä koko kansaamme. Se on valmis vaatimaan ylikuormitetulta työväestöltä yhä uusia uhreja, mutta itse se ei tahdo mistään eduistaan tai etuoikeuksistaan luopua.

Ja mikä on kaikkein pahinta, se taistelee kynsin hampain kaikkia aivan oikeutettujakin työväestön sosiaalisten olojen parannuksia vastaan. Ja kuitenkin, oikein ohjattuna voisivat olosuhteet nykyään olla työväestöllemme ja kansamme muullekin enemmistölle vähintäin monta vertaa paremmat kuin ovat.

On luonnollista, että niiden, jotka tahtovat olosuhteet uudestaan ja paremmin järjestää, tulee myös todella omata uusi maailmankatsomus ja sen mukainen näkemys, sillä muuten heidän »uudistuksensa» pysyvät vain fraaseina ja hurrauksina, kuten IKL:nkin, joista on isänmaallemme enemmän vahinkoa kuin hyötyä.

Jo ainoastaan siitä seikasta, että IKL on porvarillinen liike, joka myös ehdottomasti tahtoo säilyttää itsellään porvarillisen äänestyskarjansa, johtuu, että sen johdonkin täytyy olla täydellisesti hurraaporvarillinen.

Tarkkaan ottaen on IKL:ssä suhteellisen vähän niitä, jotka äärimmäisyyteen asti vaativat työväestömme sosiaalisten olojen parantamista hinnalla millä hyvänsä. Ja kuitenkin on juuri se ainoa uudistustoimenpide, jonka toteuttaminen vasta luo perustan epäkansallisen työväestömme kansallistuttamispyrkimyksille. Mutta siihen on IKL porvarillisuutensa tähden kelpaamaton.

E. U.

Terve maatalous...

(Jatk. siv. 1)

sesti soveltuva toiminta- ja menestyspohja, jonka välttämättömyyden liberalistinen talousjärjestelmä on kauan sitten kieltänyt.

Kansamme ostokykyä ei voida tervehdyttää yksin teollisuuselämän kautta, sillä sen kehityssuunta kulkee yhä suurempaan tuottoon, yhä pienemmällä valmistajamäärällä. Se pyrkii kansallisen ostokyvyn vähentämiseen ja työttömyyden lisäämiseen. Teollisuus, ei liioin maastavientiteollisuus, ajanpitkään pysty tuota taloudellisen kaaoksen lähenemistä estämään, sillä:

1. Vientimme on mahdollista ainoastaan, mikäli vientimaassa ei ole vielä syntynyt kylliksi vastaavanlaista tuotantoa.
2. Jos vientimme suurenee, niin vaaditaan vastaavasti ostoja ulkomailta, s.o. vientimme tuottama ylimääräinen ostokyky jää tukemaan ulkolaisia työmarkkinoita ja paisutettu maastavienti muodostuu suomalaisen työn polkumyynniksi.
3. Liberalistinen katsanto, joka asettaa yksityisyritteliäisyyden edut koko kansantalouden etujen edelle, voi vientiteollisuudelle jatkuvasti tuoda etuja pikemminkin kokonaisuuden kustannuksella kuin päinvastoin.

Yksityinen "kannattavaisuuskäsite", pyrkiessään ratsionalisoimaan tuotantoa omaksi edukseen, tulee jatkuvasti lisäämään työttömien armeijaa, siis synnyttää jatkuvasti kuluttajia ilman ostokykyä. Tuon väistämätöntä tuhoa ennustavan kansallisen kohtalon ainoana pelastuksena näkee nyt yhteiskuntamme "kunnalliset työt", "hätäaputyöt" ja muut senkaltaiset toimenpiteet, jotka voivat pahan siirtää tuonnemmaksi, mutta eivät sitä pysty poistamaan.

SKJ näkee uhkaavassa kansallisessa tuhossa ainoana pelastuksena työttömäin liittämisen kansantaloutemme palvelukseen siten, että niille tulee ostokykyä rasittamatta teollista tai käsityöläistuotantoa. Tämä on kansamme talouselämä-ruumiissa ainoastaan yhdessä kohdassa mahdollista, nimittäin siellä, missä ihmisten työvoima välittömästi tuottaa kulutushyödykkeitä ja sen kautta luo ostokykyä, se on — maatalouselämässä.

Sentähden SKJ tahtoo:

että maatalouden pelastamisen kautta on kansamme tehtävä työ-, elin- ja ostokykyiseksi,

sillä siinä piilee kansamme elämisen, jatkuvain työmahdollisuuksien, ostokyvyn kasvamisen ja yhä karttuvain palvelusten vaihtomahdollisuuksien perusehto, eikä suinkaan suurissa talletustileissä ja ryöstävässä korkopolitiikassa.

Maanviljelystalouden merkitys kansantaloutemme pelastajana ei toteudu yksistään määrätietoisen uudisviljelystoiminnan kautta, kytkemällä maakamaraan jatkuvasti maanviljelystyöhön tottunutta nousevaa polvea, vaan lisäksi täytyy tervehdyttää velkaantunut ja epäterveiden luotto-olojen uuvuttama tai konnuiltaan mieron tielle syöksemä talonpoikaisväestömme. Tällaisten toimenpiteiden täytyy luoda ei ainoastaan elinkykyinen, vaan myöskin täysin ostokykyinen talonpoikaisluokka tukemaan kansallisen työmme mahdollisuuksia ja palvelusten vaihtoa.

Sentähden SKJ tahtoo:

että maatalouden velat ovat vakautettavat ja tarpeen mukaan on toimitettava veloistavapauttaminen. Maataloustoimintaa on elvytettävä halpakorkoista luottoa myöntämällä.

Maakamara voi kansamme tervehdyttämistä tukea toistakin tietä. Suurille teollisuustyöläisjoukoillemme, käsityöläisille, kaikille henkisen ja ruumiillisen työn tekijöille on tehtävä mahdolliseksi toteuttaa omaan maapalstaan liittyvä omakotikaipuu. Sen kautta voi kansamme vaikeuksitta kestää tulevaisuudessa yhä tiheämmiksi ja uhkaavimmiksi käyvät pula-koettelemukset. **Kansamme sielun tervehdyttäminen,** kansamme kuntoisuuden ja elinvoiman lisääminen ovat kätketyt sanoihin "pakene maaseudulle", "turvaudu maakamaraan". Silloin uudessa Suomessa muodostuu "Isänmaa"-käsite myöskin konkreettisessa mielessä jokaisen kansalaisemme ja koko Suomen kansakunnan suureksi kansalliseksi pelastukseksi. Sen toteuttaminen ei ole uudessa yhteiskunnassa mikään haave. Se muuttuu todellisuudeksi sitä mukaa, kuin kansamme alkaa toteuttaa siveellis-poliittista tunnuslausettamme "kokonaisuuden etu ennen yksityisetua" ja luo sen kautta kansallisen työmme kunniaansaattamiselle tarvittavan pohjan.

Sentähden SKJ tahtoo:

että kansamme rahatalouselämä on tehtävä kansamme kokonaisuuden palvelijaksi.

Se elin, joka tämän SKJ:n viitoittaman, kansamme uudestaantluomistyön toteuttaa, on uusi **ammattiryhmiin perustuva talous-, yhteiskunta- ja valtiojärjestelmä.** SKJ kokoaa sen toteuttajajoukkoa valistus- ja herätystyön avulla.

Kokonaisuuden etu ennen yksityisetua!

Kansallinen sosialismi, jonka aatteita yhä useammat ja useammat rehellisesti ajattelevat kansalaiset alkavat tunnustaa, on nykypäivien suurin kansakuntien uudestisyntymisliike. Se esittää jotakin täysin uutta eikä sillä ole mitään tekemistä nykyisen järjestelmän voimien kanssa, vielä vähemmän taantumuksellisten virtausten kanssa.

KANSALLINEN SOSIALISMI MERKITSEE KANSAKUNNAN HYVINVOINNIN TULEVAISUUTTA!

Se merkitsee lyhyesti sanottuna kaikkien vanhentuneiden teoriiojen, näkemysten, katsantokantojen, tottumusten uusimista uudeksi nykyoloja vastaavaksi aatteeksi, joka ei voi eikä saa pienimmässäkään asiassa tehdä lehmäkauppaa vanhan järjestelmän kanssa. Vanhan järjestelmän kannattajia ovat "liberalismi" ja "marksilaisuus". Molemmat suunnat ovat jo kauan sitten olleet suomalaisen työmiehen oikeuksien katkerampia vihollisia.

Liberalismi nykyisellään on hallitsevan porvariston mitä sokeimman itsekkyyden käyttämä oppi, joka tunnustaa elämän ohjaajaksi ainoastaan rajattoman, lyhytnäköisen henkilökohtaisen hyödyn, huomioonottamatta toisia, myöntäen oikeaksi kaikenlaisen toisten menestyksestä piittaamattoman, jopa rikollisenkin omaisuuden kokoamisen ja tunnustaa sen häikäilemättömän herruuden. Tuosta korkeimman itsekkyyden sokeasta opista on käytännössä muodostunut ajanjakso ja järjestelmä, jota me sanomme "kapitalistiseksi". Sillä tarkoitetaan järjestelmää, joka muodostuu taloudellisesti heikomman sortamiseksi. Kapitalismi tai taloudellinen liberalismi nykyisessä muodossaan tunnustavat ainoastaan vahvemman oikeuden, yksityisen kyynärpääoikeuden, tietysti koko kansakunnan menestyksen kustannuksella. Suomen valtakunnan menestys ei sitä todellisuudessa ollenkaan kiinnosta eikä se sitä näe omaetuilun sokaisemana. Yksityinen on niinollen nyt kaikki kaikessa, kokonaisuus ei ole mitään.

Marksilaisuuden laita on aivan samoin. Se on samaa kuin liberalismi takaapäin katsottuna. Juutalaisen, — siis ei ruumiillista työtä tekevän, — Karl Marx Mardochain opin mukaan tulee ainoastaan yhden kansankerroksen, yhden luokan, nimittäin "köyhälistön" päästä yksin nauttimaan maallisesta ilosta s.o. koko kansakunnan työstä. Kaikki muut kansankerrokset, joita tiettävästi on olemassa, suljetaan pois ihannevaltakunnasta. Näiden kanssa menetellään kuten Venäjällä, ne ilman pitempiä selvittelyjä teloitetaan, tai niiden annetaan vähitellen kuolla nälkään. Ainoastaan tehdastyöläisten tulisi saada elää ja kaikki muut työtäkin tekevät kansalaiset jätettäisiin oman onnensa nojaan. Se on tuossa luonnonantimista satumaisen rikkaassa Venäjän maassakin vienyt "köyhälistön" vieläkin suurempaan kurjuuteen. Kuinka sitten tulisi käymään sellaisessa karussa maassa kuin Suomessa. Marksilaisuus, "köyhälistön diktatuuri" olisi samanlainen rajaton poliittinen ja taloudellinen yliherruus kansakunnan luovan työn ja kokonaisuuden kustannuksella, kuin liberalismikin nykyisessä muodossaan. Liberalismia johtaa muutamien diktatuuri, marksilaisuutta massadiktatuuri, mutta todellisuudessa sielläkin muutamain diktatuuri sokaistun massan suosiollisesti avustaessa. Tulos kummassakin on sama: Yksityinen tai rajoitettu massa hallitsee, terrorisoi, kiihottaa ja sen kautta ivaa kansakunnan kokonaisuuden huvinvointia!

Kansallinen sosialismi tuomitsee molemmat opit järjettöminä ja elämän vastaisina. Se tunnustaa ainostaan

KAIKKIEN LUOVAN TYÖN TEKIJÄIN KOHTALOYHTEYDEN,

sillä se tietää, että yksityinen tai luokka eivät voi menestyä ilman kokonaisuuden hyvinvointia. Yksityisen täytyy palvella kokonaisuutta, sillä ainoastaan sen kautta voidaan hänen ja samalla koko kansakunnan menestys jatkuvasti turvata. Kansallinen sosialismi hylkää kaiken ryöstämisen, siksipä täytyykin yksilön taipua kokonaisuuden edun alaisuuteen, sillä kansakunta ja kokonaisuus ovat kaiken yläpuolella. Kansallissosialismi pyrkii oikeutettuun tasapainoon kaikkien rehellisesti kokonaisuuden puitteissa taistelevien Suomen kansan jäsenten kanssa.

Sentähden SKJ vaatii:

Kokonaisuuden etu ennen yksityisetua!

7.6. Pääkaupungin velat ovat kasvaneet 11 vuodessa kolminkertaisiksi.

*

7.6. Muuraustyömiesten lakko Helsingissä jatkuu.

*

9.6. Maisteri Helanen on vapautettu ja palannut lentoteitse Helsinkiin.

*

10.6. Maanviljelysneuvos Edvard Björkenheim on kuollut.

*

11.6. Itärajamme käynti aloitetaan Rajajoelta viikon perästä.

*

11.6. Piispa A. Lehtonen asetettiin eilen juhlallisesti virkaansa Tampereella.

*

12.6. Tasavallan Presidentti on kieltänyt upseerien kuulumisen AKS:ään.

14.6. Viron omenille ei aseteta tullia. Meillä ollaan aikeissa ostaa Virosta ruista.

*

14.6. Valtiovarainvaliokunta kehoittaa mitä suurimpaan pidättyväisyyteen uusiin valtion menoihin nähden. Talouselämä ei ole tarpeeksi elpynyt ja pula-ajan vaikutukset tuntuvat vielä kauan.

ULKOMAAT.

1.6. Romaniassa ja Kreikassa on diktatuurihankkeita olemassa. Syyt samat kuin muuallakin: puolueiden mädännäisyys ja hedelmättömät kinastelut.

*

2.6. Kansanäänestys Saarissa toimitetaan tulevan tammikuun 13 p:nä.

*

6.6. Geneven varustusneuvottelut ovat lopullisesti raukeamassa. Ranskan ja Englannin kannat ovat jyrkästi vastakkain.

*

8.6. Maisteri V. Helanen on pidätetty Tallinnassa. Pidätyksen aihetta ei ilmoiteta.

*

8.6. Kaunasissa on yritetty sotilasvallankaappausta. Yrityksen johtajia on vangittu, m.m. professori Woldemaras.

*

12.6. Huhutaan, että Saksa luopuu kultakannasta.

*

13.6. Tilanne Kaukaisessa Idässä on kehittymässä sotaa kohti.

*

14.6. Yhdysvallat ovat ehdottaneet Englannille sotavelkain maksamista luonnossa.

Sosialidemokraatti . . .

(Jatk. siv. 1)

Se, että me olemme varattomia, on totta. Meillä ei ole hallussamme suuria kassoja, emme ole tilaisuudessa nauttimaan suuria tuloja kuten marksilaisjohtajat.

Me taistelemme juuri rahavaltaa vastaan, joten meillä ei ole mitään mahdollisuutta saada siltä tukea. Marksilaisjohtajat, työmiesten pettäjät, sen sijaan työskentelevät käsikädessä rahavallan kanssa, ne toiselta puolelta liehittelevät rahamahtia ja toisella lusikalla syövät niitä veri- ja verorahoja, joita pettämiltään työmiehiltä ovat onnistuneet kassoihinsa saamaan.

Työmies! Meidän työmme tulee jatkuvasti olemaan myöskin köyhyyden kanssa taistelemista. Mutta toivokoot marksilaisjohtajat meille tuhoa miten hartaasti tahansa, *meidän työmme tulee herättämään suomalaisen työmiehen näkemään marksilaisjohtajat pettäjikseen.* Se on juuri tätä, mitä Sosialidemokraattikin pelkää ja siksi se sokeudessaan sortuu valheisiin. *Meidän aatteemme tulee elämään ja varmasti myöskin voittamaan. Tämä kansa ei saa eikä voi sortua enemmän marksilaisjohtajien petokseen kuin rahavallankaan nuottaan.*

Muuten luulisimme, että Sosialidemokraatille olisi paljon tärkeämpää, kuin että yrittää pahentaa meitä köyhyydellämme, tehdä työmiehelle selvää, miten on käynyt niiden 13,5 miljoonan kanssa, jotka marksilaisjohtajat veivät Ruotsiin ja jotka rahat kuuluivat ammattiosastoille. Tällaisena pula-aikana olisivat työmiehet tarvinneet tukea monta kertaa. Ja nytkin, jolloin työmies taistelee elinetujensa puolesta, olisi tuiki välttämätöntä, että hän saisi käyttää hyväkseen niitä varoja, mitä hän taisteluaan varten on kerännyt. Nyt ovat kassat tyhjiä. Olisi syytä tehdä tiliä työmiehillekin, mihin tällaiset rahamäärät ovat joutuneet. Tätä kyselee ja toivoo sangen moni työläinen, ammattiosaston jäsen, jonka rahat on viety teille tietymättömille.

Samoin ihmettelee moni työmies sitä, miten työväentalot, kuten esim. Sörnäisten, on niin kovasti velkaantunut, vaikka tuloja on työmiehiltä kerätty suunnattomasti.

Te marksilaisjohtajat luulette korkeissa asemissanne voivanne iankaikkisesti pettää suomalaista työmiestä, mutta voitte olla varmat siitä, että ennemmin tai myöhemmin tulette löytämään kohtalonne. Suomen Kansan Järjestön aate tulee voittamaan. *Meidän köyhyytemme luonnollisesti hidastuttaa työtämme.* Mutta taistelija, joka lakkaamatta työssään saa taistella myöskin köyhyyttä vastaan, terästyy ja ymmärtää ottaa oikein vastaan myöskin hyvän päivän.

Kaikesta huolimatta:

Taistelumme jatkuu ja työmies herää!

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

S.K.J. Ulkoilmakokous

on ensi tiistaina t.k. 19 p:nä klo 19 Sörnäisissä Porthaninrinteen aukeamalla (2:sen linjan ja Porthaninrinteen kulmassa). Tämä on ensimmäinen ulkoilmakokous, jonka SKJ pitää tänä kesänä Sörnäisissä. Tilaisuudessa puhuu m.m. järjestömme johtaja Kalsta. Näin tarjoutuu Sörnäisten asukkaille tilaisuus kotikulmillaan kuulla johtajamme puhetta aatteestamme. Matka ei ole pitkä keskikaupunginkaan asukkaille. Pääsy on kaikille vapaa.

Tiistaina kaikki kokoukseen!

Keskipohjanmaalla

27/5 — 1/6.

»Tulihan sitä käytyä Pohojoisessa», sanoi eräs ja »mittee tuota kuuluu?» Vastaus: »kuuluuhan sitä, kun sai puhua jo sini-mustillekin Suomen kansan tosivihollisista eikä vain tehdyistä. Kyllä nuoriso tahtoo kuulla totuutta».

Lauantaina 26/5. vihelsi juna ja matka alkoi kohti kuuluisia kapina-alueita Nivalaan ym. Jo heti alussa sain tuntea, kuinka ihmiset ovat uuden aatteen tarpeessa, tapasin nimittäin junassa entisen koulutoverini, joka sanoi viis veisaavansa politiikalle. »Miksi ei», vastasin, »riippuu vain, mistä politiikasta on kysymys. Mitäs pitäisit siitä, jos alennettaisiin palkkaasi puolella.» Vastaus: »panisin ankaran vastalauseen ja pitäisin muutenkin kohtuuttomana moista toimenpidettä». »Mutta tuopa onkin juuri politiikkaa, jota me ajamme, nimittäin taistelua jokapäiväisestä leivästä», sanoin ja erotesamme käski käymään, kun Tampereelle tulee ja sanoi saaneensa miettimisen aiheita ja uskon, että hänkin tästälähin ymmärtää kansallista politiikkaa.

Oulu, vastaanotajat kolme nuorukaista, hakaristit rintapielissä opastivat allekirjoittaneen S.K.J. toimistoon Oulun kalstalaisten päämajaan. Sen haltijoista voin mainita, että nuoruus ja uskallus elävöitti heidän toimintaansa. Asiamme tarvitsee juuri heidän kaltaisiaan »Eteenpäin elävän mieli» ja kun kaikkemme koitamme, on kansamme pelastuva juutalaisuuden ikeestä.

Kokous Oulussa ei ollut niin tuloksellinen kuulijain lukumäärään nähden, kuin ehkä järjestäjät olivat toivoneet. Syythän olivat monet, mutta hukkaan eivät sanamme sittenkään menneet, sen todistivat jälkikeskustelu sekä jäsenkokouksemme jälkeenpäin. Toivon, että pian lippumme liehuu useassa kodissa ja että aatettamme ajamaan nousee koko Pohjanmaan vapautta rakastava, Jumalaa pelkäävä kansa, katsomatta, mihin ryhmään ovat ennen kuuluneet. Oulusta lähdin maaseudulle Oulaisten Matkanivaan, missä oli pienempi keskustelutilaisuus. Hyvin tulin toimeen kansanpuolueen miesten kanssa, yhteistä vihollista vastaan hekin haluavat taistella, mutta maansydämessä ei voi seurata kaikkia rahamahdin kujeita ja siksi on tarpeellista levittää kansalle totuuden sanomaa.

Sitten seurasi vuorossa Haapavesi. Siellä toimii maamyyrän hommissa entisen alueeni jäsen, jonka tapasinkin pellolla äestämässä, niin sitä pitääkin uutta Suomea rakentaa, onnea toimillenne.

Liekö sitten sallimus vai sattuma, että taloon nuoren isännän kutsumina saapui suuri joukko sinimustia vieraisille ja ensikerran sain tilaisuuden puhua näin suurelle toiseen järjestöön kuuluvalle kuulijakunnalle. Voin sanoa heti suoraan, että hartaampaa kuulijakuntaa olen tuskin tavannut ja jälkikeskustelussa ilmeni, että ainakin Haapaveden sinimustat tahtovat ja myöskin tulevat taistelemaan kansamme todellisia vihollisia, kaiken pahuuden synnyttäjiä, kansainvälisiä juutalaisia ja heidän valantehneitä apureitaan, vapaamuurareita vastaan. Nuoriso, jolla elämä on vasta alkamassa, tarvitsee rehellisiä, siveellisesti korkeata luokkaa olevia johtajia, mutta vielä lisäksi rohkeita, avomielisiä miehiä, jotka arkailematta paljastavat kansamme elinjuuria kalvavat iilimadot.

Katolinen kirkko pitää kansaa tietämättömyydessä ja pimeydessä, Luther aikoinaan taisteli tätä pimeydenruhtinasta sekä pahuuden ja itsekkyyden suurinta vaalijaa, juutalaista vastaan, ei olisi kai liikaa vaadittu meidän luterilaiselta kirkoltamme, jos kansamme saisi tietää mitä Luther kirjoitti elämänsä viimeisinä vuosina juutalaisista ja heidän valheistaan, on totisesti korkea aika ilmoittaa kansallemme totuus.

Pyytäisin teitä arv. sinimustien johtajat vaalimaan nuorisomme tulevaisuutta paremmin kuin tähän asti, älkää johdattako heidän ajatuksiaan ja toimintaansa vain kieliriitaan ja heimousasiaan, vaan paljastakaa niiden ristiriitojen todelliset aheuttajat, älkää puhuko ainoastaan marxilaisuudesta, vaan johtakaa nuoriso näkemään sen katalat tekijät ja ruokkijat, johtakaa joukkonne taistelemaan kristinuskon puolesta antikristuksen salakavalia joukkoja vastaan, silloin olette tehneet velvollisuutenne Jumalaa ja ihmisiä kohtaan ja vain sitä tietä Suomenkin kansa voi pelastua. Toivotan Haapaveden sinimustille menestystä rehellisessä totuuden etsinnässä, pitäkää aina päämääränänne oman kansamme kokonaisuuden vaaliminen, vaatikaa johdoltanne myös samaa ei vain sanoissa vaan myöskin teoissa. Me yhdymme vielä kerran saman ristin alle taistelemaan kansallemme todellista vapautta, tosiitsenäisyyttä.

Haapavedeltä jatkui matka Oulaisten—Ylivieskan kautta Nivalaan tuonne kuuluisaan kapinakeskukseen ja myöskin Suomen ensimmäisen talonpojan kotikylään. Ei ollut mielenkiintoa vailla tämäkään matka. Sekajunassa tullessani oli hyvää aikaa keskustella tukkimiesten ja talonpoikain kanssa.

Ei tuntunut vielä se noususuunta paljoa vaikuttaneen, vaivoin ja puolinälässä toimeentullaan, mutta sen näkyy jo kaikki aavistavan, että tekopeliä on koko pula. Tekijöitä eivät vielä näe, meidän tehtävä on herättää kansa.

Eräs kansanpuolueen jäsen opasti allekirjoittaneen puolueen päämajaan, keskustelin siellä heidän eduskuntamiehensä ja lehden toimittajan kanssa. Paljon tuntuu olevan yhteistä meidän ja Ylivieskan miesten tuumissa. Toivokaamme, että ne ovat vielä yhtä.

Nivala, kuuluttaa junailija. Kiiruhdan ottamaan selvää, missä on Järvikylä, tuolla toisella puolella jokea, matkaa noin 8 km, silta tulvan tähden poissa, tie niin kuranen, ettei autolla läpässyt. Mitäs muuta kun jalan matkaan. Silloin tällöin sataa rapsautti. Kallion talosta teki mieli pyytää kyytiä, mutta jätin toiseen kertaan, vaikka molemmat ajammekin talonpojan etua. Ero vain siinä, että me kehoitamme kansaa tulemaan omillaan toimeen, hän kehoittaa turvautumaan juutalaisten lainoihin. Kumpi on parempi, sen kyllä kansa itse tietää kysymättäkin. Osuuskassat ovat vieneet osuuksia, vaikka niiden olisi päinvastoin pitänyt onnellistuttaa tätäkin seutua.

Löytyipä lopulta konemestari, joka oli puhujaa pyytänyt. Hänen opastamanaan matkasimme vielä pari kilometriä kokoustaloon. Siellä ystävällinen isäntäväki teki parhaansa kokouksen onnistumiseksi, tuvan täytteinen kuulijakunta sai varmaan uutta ajateltavaa, sillä vakava maalaiskansa ei varmaan aavistanutkaan, kuinka sitä jatkuvasti ja tarkoituksellisesti petetään ja johdetaan harhaan, jotta rahamahti saisi kaikki orjikseen. Uskon, että Nivalassa on miehiä, jotka tahtovat ja pystyvät taistelemaan koko kansamme onni ja hyvinvointi päämääränään. Nyt jos koskaan on siihen ryhdyttävä, sillä vihollisella on kiire, se ei sääli ketään, ei arkaile käyttää keinoja mitä hyvänsä, kunhan vaan saa valtaa ja mammonaa.

Paluumatka Nivalaan kävikin jo mukavasti erään meikäläisesti ajattelevan jääkärin hevoskyydissä, kummallisesti se veri vetää, kun kansa on vaarassa. Siksipä niin moni jääkäri on liittynyt SKJ:n riveihin taistelemaan uutta todellista vapaussotaa.

Rautatiematkalla H:kiin ei tapahtunut mitään mainittavaa, vaunut vain täynnä voimistelujuhlille matkaavaa nuorisoa, juutalaisvapaamuurarien tunnusmerkit, kolmiot rintapielessä, eivät näy tietävän kenenkä symbooleja kantavat.

Näin päättyi ensimmäinen matkani Keski-Pohjanmaalle. Vakaumukseni on, että tämä vaatimattomasti elävä, paljon kärsinyt, mutta rehellinen, vapautta rakastava kansa tulee selvyyden saatuaan karistamaan niskoiltaan rahavallan kavaline apureineen ja ryhtyy rakentamaan uutta elämää lähinnä Jumalaa omaan kansaamme luottaen.

Kaikille ystävilleni ja auttajilleni kuin myös koko kansallemme mitä parasta toivoen.

Matkamies.

卐

SKJ Ompeluseuran jäsenet

kutsutaan koolle 18/6 klo 20 kerhon huoneistolle. — Saapukaa kaikki!

Kätten ja aivojen...

(Jatk. siv. 1)

siin, itsekkäisiin tarkoituksiinsa. Nykypäivinä me näemme noiden itsekkäiden, kulissien takana piileskelevien etutavoittelijoiden työssään täysin onnistuneenkin, mutta valitettavasti ei ainoastaan ruumiillista työtä tekevän kansanosan, vaan koko kansamme menestyksen kustannuksella. Kansamme nykyinen t ä y s i n t o i v o t o n h a j a n a i s u u s j a v i h a ovat siitä selvinä todistuksina! Tulokset, hedelmät siitä on niittänyt ennen kaikkea kansainvälinen rahamahti, siitä hyötyvät kotimaiset itsekkäät keinottelijat, niiden apurit sokeat puoluepomot, jotka jo niin monasti ovat peruneet hyvät päätöksensä jouduttuaan tuottaviin toimiin. Seurauksiin kuuluu myöskin järjetön kilpailu, joka tapahtuu lopuksi koko kansan ostokyvyn kustannuksella. Rehellinen työntekijä ei enää voi mitenkään päästä oikeuksiinsa. Kansalaistemme työ ei ole kunniassa eikä sitä nykyinen yhteiskunta pysty turvaamaan.

Parannusta nykyoloihin ei saada aikaan ennenkuin suomalainen työmies käsittää, ettei ainoastaan hän taistele rehellisesti toimeentulonsa puolesta, vaan myöskin henkilökunta toimistoissa, piirustussaleissa, kaupoissa, liikkeissä, rautateillä, postissa, oikeuslaitoksissa, insinöörit tehtaissa työn ohjaajina ja valvojina j.n.e. lyhyesti, "kaikki kätten- ja aivotyön tekijät", ovat nyt saman ryöstävän talous- ja yhteiskuntajärjestelmän uhreja. Työmiehen hyvinvointi on nostettavissa ainoastaan yhdessä noiden toistenkin hyvinvoinnin kanssa, sekä päinvastoin, ei kukaan noista ryhmistä voi päästä jatkuvaan hyvinvointiin muuta tietä, kuin suostumalla parantamaan myöskin ruumiillisen työntekijän elinmahdollisuudet. Sentähden liittykää kaikki taisteluun, joka tähtää uuden yhteiskunnan muodostamiseen kaikkien hyvinvoinniksi.

KAIKKI TE TAHDOTTE PELASTUA SOSIAALISEN KURJUUDEN KAHLEISTA, SIKSI KUULUTTE KAIKKI SAMAAN RINTAMAAN!

Yhdistynein voimin on Teidän noustava taisteluun kansamme kohottamiseksi alennustilastaan, niin että jokainen oppii kunnioittamaan kansaihmistään työssä ja ihmisenä sekä että kaikki tahtovat yhteisin voimin kohottaa valtio- ja yhteiskuntaelämämme k a n s a l l i s e e n v a p a u t e e n j a s o s i a a l i s e e n o i k e u d e n m u k a i s u u t e e n.

S E N T Ä H D E N S K J K E H O I T T A A:

KÄTTEN JA AIVOJEN TYÖN TEKIJÄT YHTYKÄÄ!

SKJ-Jyväskylän alueen arpajais-asiamiehet hereille!

Kuten tiedetään pitää SKJ-Jyväskylän alue SKJ:n yleisten arpajaisten ohella paraikaa omia arpajaisiaan. Arpajaisasiamiehet ovat saaneet tehtävänsä, mutta he näkyvät unohtaneen työnsä.

Jokaisen SKJ-jäsenen tulee aina olla tietoinen siitä, että meidän työmme menee eteenpäin vain taistellen. Milloinkaan emme saa herpaantua. Arpajaistehtävät tulee suorittaa siten, kuin ohjeet on annettu. Myynnit ja tilitykset on suoritettava vitkastelematta.

SKJ-Jyväskylän alueen arpajaisjohto odottaa, että jokainen asiamies tahtoo täyttää velvollisuutensa.

SKJ Kuopion alue

on muuttanut uuteen ja tilavampaan huoneustoon Kauppakatu N:o 10, puhelin 991, ja tulee tässä huoneustossa pitämään joka torstai klo 19 (7) kokouksiaan sekä selostustilaisuuksiaan, joihin kaikilla henkilöillä on vapaa sisäänpääsy. Toivomme yleisön pitävän näitä tilaisuuksia mielessään ja vasta tutustuttuaan järjestömme ajamiin uusiin näkemyksiin sekä uuteen maailmankatsomukseen ratkaisevan kantansa ja suhteensa muihin ryhmiin, yhdistyksiin sekä puolueisiin. Jokaisen kokouksen jälkeen on kaikilla tilaisuus tehdä kysymyksiä sekä saada niihin, sikäli kun ne ovat asiallisia, vastaus.

S.K.J. Jyväskylän alueen

jäsenkokoukset joka perjantai klo 19 kansliahuoneessa. Asemakatu 5.

SKJ ja suomalainen työ . . .

(Jatk. siv. 1)

on muodostunut tunnustajilleen mitä suurimmaksi i t s e p e t o k s e k s i. Marxin sosialismi on lyhyesti sanottuna "o m a n t a s k u n t ä y t t ä m i s - s o s i a l i s m i a". SKJ:lle sosialismi ei ulotu kansallisten rajojen ulkopuolella, sillä se tietää, ettei kansainvälisellä sosialismilla ole todellisuudessa mitään syytä tukea ja parantaa Suomen oloja, ei mitään etuja nostattaa kansamme työ oikeuksiin. Me taistelemme suomalaisen työn vapauttamisen ja suojelemisen puolesta, suomalaisen talouselämän kohottamisen puolesta, minkä kautta saavutetaan kaikille työtätekeville kansalaisille toimeentulomahdollisuudet ja työstä oikeutettu palkka. — Toiset kansat auttakoot itse kukin itseään, sillä meitä ne eivät ole vielä milloinkaan auttaneet ilman palkkion ja ansion saantia tai toiveita. Kansallinen sosialismi syövyttyään kansakunnan tietoisuuteen on paras suojamuuri juutalaisen kansainvälisen pääoman ryöstöä vastaan. Kun me sen tiedämme, niin valistamme kansaamme kavahtamaan juutalaisten kansainvälistä veljeyttä ja tasa-arvoisuutta. Sen petoksen tunnemme läpikotasin.

Sentähden SKJ nostattaa kansalaiset taistelemaan suomalaisen työmiehen elinoikeuksien puolesta.

AMMATTIKUNTARYHMIEN PUOLESTA — KURITTOMUUTTA JA ITSEKKYYTTÄ VASTAAN.

Kansakunta voi menestyä ainoastaan järjestyksen ja kurin turvin. Kumpikin on kansamme keskuudessa kohotettava sen parhaimmiksi h y v e i k s i. Ne ovat olleet kansalaistemme tunnuslauseita aina siellä, missä historiamme toteaa edistystä tai kansallista nousua tapahtuneen. Vanha ammattikunta-elämä aikanaan edisti osaltaan voimakkaasti kansamme vaurastumista. Valitettavasti se ei voinut kehittyä elämän kehityksen mukana eikä jatkuvasti voinut tuoda tukea ja järjestystä kehittyvään, yhä monimutkikkaammaksi muodostuvaan talouselämään. Siten selvittämättömiksi jääneet työsuhteet muodostuivat yhteiskunnassa alati kyteviksi "s u u r t e n m a s s o j e n p u l m a k y s y m y k s i k s i". Yhteiskunta ei nähnyt velvollisuutenaan olevan löytää noille pulmakysymyksille jatkuvasti asiallinen ratkaisu, ei luonut mitään lakipuitteista elintä sellaisten suhteiden selvittelemiseksi ja niinollen lopuksi löysi marksilaisuus massojen selvittämättömissä kaipuissa sopivan maaperän omien itsekkäiden pyyteittensä toteuttamiselle. Selvittämättömien taloudellisten kysymysten luoma mieliala käytettiin niinollen valtiollisena välikappaleena kansan hajoittamiseksi sisältäkäsin ja sen suurten joukkojen terrorisoimiseksi. Koko kansakunta jaettiin kahteen toisiaan vastaan taistelevaan luokkaan ja niin yritettiin ainiaaksi sulkea mahdollisuudet asialliseen selvittelyyn eri työ-osaisten välillä kansallisen työmaamme markkinoilla.

Me taistelemme määrätietoisesti tuota sokeata hajaannusta vastaan. Ryhdymme luomaan pohjaa massa-kysymysten asialliselle selvittelylle uuden ammattikuntaryhmittelyn, luovan järjestyksen ja kurin turvin. Ammattikuntaryhmissä me näemme pohjan uudelle säätyeduskunnalle, jossa kukin elineturyhmä samanarvoisena toistensa vierellä ja ammattikuntaelämässä koetettujen asiantuntijoittensa kautta voivat ja pystyvät paremmin ohjaamaan yhteiskuntamme kohtaloita, kuin mitä nykyinen valtioelämämme pystyy. Vaadimme nykyisen omaetuisen, luokkavihaa lietsovan ja kansakuntaamme repivän ammattijärjestön tilalle kansallisen, suomalaista työtä palvelevan ammattijärjestön. Siten syntyy selkäranka suomalaisen työn rintamaan.

Sentähden SKJ vaati nykyisen ammattijärjestön uusimista tai puhdistamista edellä esitetyssä mielessä.

PALKKOJEN POLKEMINEN ON ESTETTÄVÄ — TARIFFI-OIKEUS!

Samoin kuin vaadimme työajan normaalista noudattamista, luomme yhteiskuntajärjestelmän, jonka kautta on turvattava kullekin hänen suoritustensa mukainen palkka, mikä riittää turvaamaan välttämättömät toimeentulomahdollisuudet ja lisäksi luo ylimääräisen ostokyvyn sivistysihmisen kehittyvien vaatimusten tyydyttämiseksi. Sentähden tulemme me tukemaan palkkatariffi-oikeuksia (vaikkakaan ne toistaiseksi suurelta osaltaan eivät vastaa kokonaisuuden edun mukaisia vaatimuksia). Me näemme niissä välikappaleen, mikä oikealla tavalla kehitettynä toisaalta suojelee palkat yksityiseltä mielivallalta, toisaalta asettaa jarrut kohtuuttomille ja tasapuolista kehitystä haittaaville vaatimuksille. Sen kautta luodaan ohjattavaisuutta talouselämäämme ja tehdään mahdolliseksi saattaa työ kunniaan. Ainoastaan molempien työhön osallistuvien päätekijöiden — työnantajan ja työntekijän — lakipuitteisen yhteistoiminnan avulla, mihin tarvittaessa myöskin kokonaisuuden (valtakunnan) edun vaalija osallistuu, näemme mahdollisiksi palkka- y.m. kysymysten (kesäloma, työajan pituus, ylityö, erikoiset työn järjestelyt y.m.) tasapuolisen kehittelyn ja ohjailun, niin että samalla koko kansamme jatkuva hyvinvoinnin kehittäminen ja koko kansantaloudemme tasapaino-tilan pysyttäminen parhaiden mahdollistuu. On luonnollista, että työnantaja ja työntekijä tällaisessa keskenäisessä neuvottelussa ovat samanarvoisia osatovereita.

Sentähden SKJ vaatii sellaista ammattiryhmiin perustuvaa talouselämän toimintaa, että se luopi molemmille osapuolille kohtuullisen tariffi-oikeuden ja samalla turvaa kokonaisuuden hyvinvoinnin.

Tuontivoittoisuus ulkomaankaupassamme.

Herättää Kauppalehden mukaan "vissiä mielenkiintoa".

On selvää, että jos talossa on tuhlaavaisia poikia, niin papan kallellaan olevat raha-asiat herättävät pojissa aina »vissiä mielenkiintoa». Tällä kertaa ovat poikina maan liikemiespiirit, joiden mielestä ulkomaankauppamme tuontivoittoisuus »ei anna vielä aihetta huolestumiseen». Näin arvelevat Kauppalehden haastattelemat hrat tohtorit Korpisaari ja Frey.

Arvovaltainen mielipide on sitä mieltä, että kansakunnan ulkolaisten lainojen korot on maksettava täsmälleen. Rahat korkoihin saadaan vientiylijäämästä, niinhän? Kohta on kumminkin meillä puolet tästä vuodesta kulunut, eikä korkorahoista ole vielä tietoa. Ja niitä tarvitaan pyörein luvuin ehkä 500 miljoonaa suomenmarkkaa. Käyttämällä ynnä- ja siitä poislaskua voitte Te, hyvät tohtorit, tästä laskea, kuinka suuren täytyy *vienti*enemmyyden olla vuoden loppupuolikkaalla, jos *tuonti*enemmyys on alkupuolikkaalla ollut ehkä noin 150 milj. markkaa, jotta saataisiin korkorahat kokoon. Itse velkojen lyhentämisestä on tietenkin paras vaijeta.

Tietenkin Teillä on perustelunne lausuntonne puolustukseksi. Mutta oletteko tulleet havainneeksi, ettei Teidän taloudellinen ajattelutapanne ole enää pitkään aikaan ollut kansallista. Se ajattelutapa, joka nykyisin on talouselämässä vallalla, tarkastelee näet koko maailmaa yhtenä talousyksikkönä sen sijaan, että eri kansat muodostaisivat kukin oman talousyksikkönsä. Tällaiselle opille on jo nimityskin »Kansantalous» harhaanjohtava, koska se ei ole *Kansan* vaan *Kansojen* taloutta. Kun näin on asianlaita arvovaltaisissa talouspiireissä, niin ei enää ihmetytä, vaikka »asia ei antaisikaan aihetta huolestumiseen. Sitäpaitsi tämän ajattelutavan seurauksia eivät arvovaltaiset piirit joudu tuntemaan omassa nahassaan. Kukaan ei voi edes kuvitella Teitä, hrat tohtorit, esim. soppajonossa, vaikka sekin voisi herättää »vissiä mielenkiintoa».

Sama »kansan»talousoppi vaatii, että talouselämä aina omalla painollaan ajautuu oikeaan uraansa. Korkeintaan sopii hokea asiantilan parantumisesta. Tämmöiseksi hokemiseksi lienee katsottava kyseelliset Kauppalehden haastattelutkin. Mikäpäs siinä. Jos hrat tohtorit ja Kauppalehti uskovat parannuskeinoonsa, niin sopiihan sitä yrittää. Onhan niitä, kuulema, sellaisia, jotka uskovat kovan vatsankin paranevan hokemalla, että »huomenna tulee, huomenna tulee — —».

HERÄÄ SUOMEN
tätä numeroa leviää 15,000 kpl.

"Kärsivä kansa"?

Äskettäin jätettiin valtioneuvostolle 200 juutalaisen allekirjoittama anomus, jossa hallitusta pyydettiin käyttämään vaikutusvaltaansa kansainliitossa ja järjestämään niin, että juutalaisten oikeudet Palestiinaan pääsyyn viipymättä toteutettaisiin. Perusteluissa Helsingin Sanomain mukaan mainitaan, »että juutalaisten valtava enemmistö elää nykyisin sellaisten siveellisten ja aineellisten kärsimysten aikaa, että siihen on vain yksi pelastuskeino: vapaa ja laaja juutalaissiirtolaisuus Palestiinaan».

Meitä liikuttaa sangen vähän, millä tavalla juutalaisten pääsy Palestiinaan järjestyy. Mutta se, millä tavalla juutalaiset toimivat täällä Suomessa keskuudessamme ja millä tavalla he vehkeilevät meitä vastaan ulkomailla meitä rahan voimalla ryöstäen ja raastaen, on sen sijaan tuiki tärkeätä. Kumminkaan emme saata olla kummastelematta anomuksen motivointia, joka sisältää m.m. sen, että juutalaiset elävät nykyään suurten s i v e l l i s t e n j a a i n e e l l i s t e n k ä r s i m y s t e n a i k a a.

Juutalaisten hallussa on valtavasti suurin osa maailman pääomista, joilla he pitävät kaikkia maailman kansoja veronalaisuudessa, korko-orjuudessa ja myöskin käskynalaisuudessa. Heidän nähtävästi ainoa siveyskäskynsä lienee itsekkyys ja omanvoitonpyynti. Sellaisina olemme heidät oppineet tuntemaan. Nyt Suomen juutalaiset selittävät ja valittavat hallitukselle hädänalaista asemaansa ja suuria aineellisia kärsimyksiään. Se kai johtunee siitä, että mahdollisuudet ryöstöön koron muodossa ovat pienentyneet, meilläkin ollaan oltu pakoitettuja koronkiskojia pelottavaan koron laskuun, jos kohta se on ollut sangen vähäistä. Mutta jos näin on, niin tässä suhteessa anomuksen tekopaikka oli vähemmän oikeaan osunut, sillä Suomi nähtävästi ainoana maana maailmassa ja »rehellisenä» veronalaisena maksaa Amerikan juutalaisille veronsa tk. 15 p:nä täydelleen. Muut rikkaammat maat eivät sitä tee ja ovat kieltäytyneet lainojen korkojen maksusta jo periaatteellisistakin syistä. Mutta ne eivät saakaan osakseen Amerikan juutalaisten katulehtien ylistyslaulua ja kaikkien juutalaisten päänsilitystä.

Lukijoitamme ehken oudoksuttaa, että meidän hallitustamme pyydetään järjestämään juutalaisten pääsy Palestiinaan. Mutta, että juutalaiset kääntyvät tässä asiassa hallituksemme puoleen, ei ole niinkään ihmeellistä, kun muistamme, että valtiomme avustamansa Suomen Vientiyhdistyksen kautta harrastaa Palestiinan vientiä (appelsiinien tuontia Suomeen esim.). Juutalaisten kannalta tuntunee aivan luonnollisesti, että meidän pitää huolehtia myöskin Palestiinan tuonnista. Kysymyksessä tosin ei ole muu tavara kuin juutalaiset itse. Mutta hyvä niinkin.

Jos tämä anomus johtaa siihen, että me pääsemme vapaiksi juutalaisistamme sekä myöskin vapaiksi maailman juutalaisten vallan- ja veronalaisuudesta, niin silloin on meidän kaikella muotoa tuettava Suomen juutalaisten aloitetta. Ja varmasti jälkipolvi tulee tämän teon laskemaan suurimpiin historiallisiin tapauksiin, mitä meidän aikanamme on sattunut.

卐

— **Arvoisat lehtemme lukijat,** järjestömme jäsenet. Teillä on tilaisuus edullisesti käydä autokoulu O. R. Itkosen autokoulussa, osoite Ylioppilastalo Heikinkatu 7 Puh. 22 033. Siellä saatte ensiluokkaista ammatti- ja yksityisopetusta kohtuullisilla hinnoilla klo 11—12 ja 18—19. Paras mahdollisuus opetella. Työttömille ja sotilashenkilöille alennuksella. Viittaamme ilmoitukseen.

S.K.J:n Soittokunnan
ILLANVIETTO
E. Makasiinik. 6. Lauantaina 16 p. kesäkuuta 1934, klo 20.
Tervetuloa!

Me maksamme komeasti.

Me tulemme taas niittämään kunniaa. Tk. 15. pnä maksaa Suomi sopimuksenmukaisesti velkansa Amerikalle. Kaikki muut maat ovat kieltäytyneet ja perustelleet kieltäytymisensä, joten on syntynyt eheä rintama, Suomi vain — rikkuri. Lienevät kaikki muut tyhmiä. Tähän saakka on meillä kunnioituksella noudatettu rikkaan ja valistuneen Englannin ja Ranskan esimerkkejä.

Nyt näkyvät tiet eroavan ainakin tässä asiassa.

Kansainvälinen juutalaisuus saa veronsa pieneltä ja köyhältä Suomelta. Sillä ei pitäisi olla mitään muistuttamista.

卐

— **Casinossa** pyörii kuluvalla viikolle repäisevän hauska, näytelmänäkin tunnettu Charleyn täti. Filminä se on saavuttanut suuren menestyksensä etupäässä Charles Ruggless'in, tunnetun koomikon ansiosta. Yleisön on syytä pitää muistissaan Casinon mainio ohjelma.

S. K. J. TYÖTOIMISTO
Helsinki, E. Makasiinink. 6. Varmimmin maanantaisin klo 18—20.
Puhelin 24 100.

Suomen Kansan Järjestö
JÄRJESTÖTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki. Etelä Makasiininkatu 6.
Puhelimet:

Järjestön johtaja, Toimiston päällikkö, Järjestön rahastaja	24 100
Lehtijaosto: kassa, ilmoitukset, tilaukset	21 456
Toimitus	21 456
Arpajaistoimisto, Työtoimisto	24 100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO, E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Uudenmaan piirikanslia, E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Turun aluekanslia, Turku, Eerikinkatu 12.
Mäntsälän alue, Mäntsälä, Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue, Karjaa, Puh. 141.
Kuopion aluekanslia, Kuopio, Kauppak. 10. Puh. 991.
Vaasan I aluekanslia, Korsholma, opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia, Vaasa, Laine.
Viipurin tukikohta. Viipuri, Ainonk. 7, as. 1. L. Pitkänen.
Jyväskylän alue, Jyväskylä. Asemakatu 5.
Porvoon aluekanslia, Porvoo, Huvilakatu 6.
Loviisan aluekanslia, Loviisa, Mariank. 7. A.
Hämeenlinnan aluekanslia, Hämeenlinna, Hätilä, Harjula.

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja.
Tilaushinnat:

1/1 v.	35:—
1/2 v.	20:—
1/4 v.	15:—
1 kk.	6:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm. tekstin jälkeen 1:—, tekstissä 1:20, määrätyllä paikalla 10 % koroitus.
Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1934.
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapainon Oy.